

Љетопис: НАТО агресија на Савезну Републику Југославију

На данашњи дан, 24. марта 1999. године НАТО је отпочео агресију на Савезну Републику Југославију, под изговором “спријечавања хуманитарне катастрофе” Албанаца на Косову и Метохији. Агресијом на суверену земљу НАТО је погазио Повељу УН, али и сопствени оснивачки акт којим је пола вијека раније дефинисан као одбрамбени савез. То је учинио мимо сагласности Савјета безбједности УН, супротно документу о европској безбједности из Хелсинкија који су његове чланице потписале, чак и уставима појединих држава чланица. Током 79 дана агресије 19 земаља под вођством САД коришћена су убојна средства забрањена међународним конвенцијама, укључујући касетне бомбе и гранате пуњене осиромашеним уранијумом. НАТО је на Србију бацио шест тона уранијума, толико би било довољно за конструкцију 170 реплика нуклеарне бомбе каква је бачена на Хирошиму. Званичници САД и НАТО понављали су током агресије да Сјеверноатлантска

алијанса “није у свађи са српским народом”, али НАТО је непрестано бомбардовао претежно цивилне циљеве попут стамбених насеља, мостова, болница, школа, обданишта, хотела, амбасада, рафинерија, фабрика, избјегличких колона, путничких возова и аутобуса, телевизијских станица и релеја, електроенергетских објеката, починивши ратне злочине и изазвавши хуманитарну катастрофу огромних размјера. Побијено је најмање 2.000 југословенских држављана, од којих три четвртине цивила. Југославији је нанешена огромна штета, али су њене размјере различито процијењене – између 30 и 100 милијарди долара.

Некадашњи командант Треће армије Војске Југославије генерал-пуковник Небојша Павковић, поводом двије деценије од бомбардовања, са издржавања казне у Финској упутио је писмо официрима, подофицирима и војницима са којима је прошао ратна искушења током НАТО агресије 1999. године.

Генерал Павковић обраћање својим ратним друговима започиње ријечима “Драги моји саборци, припадници Треће армије, хероји!” и каже:

“Поздрављам вас из далеке Финске и желим да вам још једном, после 20 година, одам признање за хероизам и патриотизам који сте исказали и за часно извршавање постављених задатка у одбрани отаџбине. Таквим односом, и по цијену живота, спријечили сте улазак агресора на југ Србије и одбранили нашу светињу, наш Космет. Али не само то – захваљујући вама, Трећа армија је преживјела напад и покушај уништења од стране најјаче војне армаде на свијету, а што није успјело ниједној армији која се сукобила са њом. Борба Треће армије Војске Југославије за одбрану слободе и достојанства 1999. године обиљежила је епоху и наишла на дивљење цјелокупног мирољубивог свијета. Био је то велики допринос свјетској борби против хегемонизма, јер је уливала наду и вјеру да је могућ праведнији свијет. Ви сте, драги моји хероји, ушли у легенду по којој ће вас спомињати и памтити покољења. Предвођени легендарним командантима бригада и командирима који су вас водили из побједе у побједу током извођења противтерористичке операције на Космету 1998. године, зауставили сте на хиљаде помахниталих терориста и спријечили масовну оружану побуну. У 1999. години, у познатим условима угрожавања безбједности СРЈ, бранили сте земљу на правцу главног удара 19 најразвијенијих земаља свијета. Ми нијесмо имали избора. Стали смо на браник земље и храбро се супротставили непобједивој сили која није поштовала ни право, а ни Божије законе.

Налазим се на издржавању казне затвора, јер, како су ми рекли, нијесам

успио да докажем да припадници Треће армије нијесу чинили злочине. Увјеравам вас да сам учинио све да то докажем. Међутим, према њиховим критеријумима, ја сам као најодговорнији командант заслужио да будем осуђен. Примио сам пресуду достојанствено, дубоко убијеђен да сте ви, којима сам имао част да командујем, часно и одговорно извршавали наређења, и да нијесте укаљали углед српског војника. За мене сте ви часни српски војници достојни својих предака, хероји и најбољи синови наше Србије! Али ви сте ми и свједоци пред Богом да никада и никоме нијесам наредио нити одобравао чињење кривичних дјела и злочина, већ да сам, напротив, био најстрожи у санкционисању и предузимању мјера против истих. Као ваш ратни командант желим да вас поново замолим да останете јединствени и чврсти, да не насиједате на провокације разних политиканата и манипулатора. Не дозволите да вас посвађају и подијеле битанге из последњих редова. Због тога вас молим да заједно дамо допринос и да својим јединством помогнемо свима онима који улажу искрене напоре да Војска буде оно што је била, и још јача и способнија, да буде чувар мира и стабилности наше Србије, али и фактор одвраћања оних који би опет да нам газе достојанство, отимају територију и слободу. Будите поносни и држите се заједно као некада! И запамтите, само када сте јединствени онда сте и непобједиви!”

Генерал у пензији Владимир Лазаревић, некадашњи командант Приштинског корпуса и Треће армије Војске Југославије, после 10 година изгубљене слободе и одслужене казне у Хагу пријсећа се тих догађаја:

„Неутралисати. Згазити. Уништити. То су биле команде НАТО усмјерене ка српској војсци на Космету 1999. године. Ликовали су првих неколико дана бомбардовања, тврдећи да су нам нанјели огромне губитке и да су уништили моју команду. Нијесу очекивали да ће 9. априла, када су кренули копном преко Јуничких планина, наићи баш на ту војску и да ће их она понизити до сржи. На Косову су се све до јуна 1999. године водиле непрестане борбе, прса у прса. НАТО се није надао таквом умијећу српске војске, а прије свега не тако високом моралу и војној етици. Они су и сами признали да су понижени. Главнокомандујући НАТО Весли Кларк је 2000. године изјавио: „Ништа нијесмо могли да урадимо тој војсци на Косову, па смо зато гађали цивилне циљеве“. Ми смо се, за разлику од њих, до краја борили часно,” каже генерал Лазаревић и додаје да је НАТО морао да прикрије своје злочине над српским народом. Учинили су то замјеном теза, па су кривци врло брзо након рата тражени у редовима српске војске.

Генерал Павковић и генерал Лазаревић су осуђени без доказа за командну одговорност, а све у циљу међународне фарсе која је требало да прикрије злочине против човјечности које је НАТО починио.

mitropolija.com